

Nieuwsbrief 12, 10 december 2014

Beste sponsors en vrienden van schoolgeldproject
LOOKING-FORWARD

Zonder in herhaling te willen vallen, willen wij toch vertellen dat ons laatste bezoek aan "onze" leerlingen in Nha Trang/ Dien Khanh een geweldige belevenis is geweest! Wie heeft ooit kunnen bedenken dat ik in Vietnam zou gaan zaklopen? Dat daar kinderen bovenop mij zouden gaan zitten om een ballon kapot te drukken? Dat we kusjes van pubers op onze wang krijgen? De Looking-Forward-club wordt steeds meer een vriendenclub; de kinderen vergeten steeds meer de reden waarom zij zijn geselecteerd voor ondersteuning door ons schoolgeldprojectje. Dat doet ons zo goed!

Als wij dan onlangs in de media vernemen dat de grote welfare organisatie Unicef een campagne begonnen is met de slogan "Kinderen zijn geen toeristische attractie", dan trekt dat onze aandacht. Unicef oordeelt negatief over kleine, particuliere hulp-initiatieven in arme landen. Wij voelen ons aangesproken; doen wij iets fout? Hebben ze het ook over ons schoolgeldprojectje?

Volgens Unicef neemt het aantal weeshuizen toe, omdat het aantal buitenlandse vrijwilligers stijgt. Deze vrijwilligers, meestal zijn het (afgestudeerde) studenten uit vele rijke landen, moeten veel geld/vergoedingen betalen om een paar weken les te geven op een schooltje of mee te bouwen aan een schoolgebouwtje of waterput. De hulpverleners zijn hiervoor (nog) niet opgeleid en blijven maar enkele weken. Iedere keer weer worden de arme (wees)kinderen geconfronteerd met nieuwe enthousiaste en rijke buitenlanders die wel even iets goeds willen komen doen. De georganiseerde vrijwilligersindustrie doet er zijn voordeel mee; volgens Unicef veelal ten koste van de arme "wees" kinderen.

Hoe verhoudt deze campagne zich tegenover ons schoolgeldproject? We evalueren onze bezigheden in Vietnam kritisch; doen we alles daar goed?

Wat de weeshuizen aangaat, herkennen wij het verhaal van Unicef wel enigszins. Bijna nooit zijn wij als westerlingen alleen als wij het weeshuis Loc Tho bezoeken en een voedselpakket meebrengen. Vaak komt tegelijkertijd een busje toeristen (korte bermuda en Hawaii-shirt over dikke buik) naar de weesjes kijken en ze fotograferen. Het vondeling-jongetje zonder armpjes wordt snel voorop gezet; je kunt zien dat het personeel van het opvanghuis al helemaal weet hoe het gewent is. En wij weten maar al te goed dat 's avonds het merendeel van de "weesjes" naar huis gaat.

Toch is alles niet zo negatief als het hier klinkt. De "niet-weesjes" zijn in werkelijkheid kinderen van arme gezinnen die de reguliere overheidsschool niet kunnen betalen en die zeker heel blij zijn dat hun kinderen les (en een middagmaal) krijgen op dit weeshuis/liefdadigheidsschool. Ons schoolgeldfonds voelt zich er goed bij dat we eens per jaar aankomen met een flink pakket gezonde voedingsmiddelen. Eten moet iedereen kunnen, iedere dag.

Hoofddoel van ons schoolgeldfonds is kinderen, die door tragische omstandigheden niet meer naar school kunnen (blijven) gaan, te helpen wel naar school te (kunnen blijven) gaan. Als een kind niet naar school gaat, kan hij/zij ook niet naar de vanuit school gangbare georganiseerde sport, muziek, scouting, etc.. Ons Looking-Forward-project probeert zoveel mogelijk het normaal (gewenste) leven van een kind te bevorderen en zeker niet negatief te beïnvloeden.

Eén keer per jaar gaan we zelf kijken hoe alles gaat; rond 5 september zijn wij in Nha Trang / Dien Khanh om alle L-F-leerlingen te ontmoeten. Op die datum is steevast de traditionele (communistische) openingsceremonie op alle scholen in Vietnam. We nemen dan afscheid van "onze" leerlingen die de reguliere 12-jarige educatie hebben afgerond volbracht en verwelkomen hetzelfde aantal nieuwe (geselecteerde) leerlingen-in-nood die opgenomen worden in ons schoolgeldfonds.

In de weken dat we bij onze leerlingen zijn, passen we ons zoveel mogelijk aan aan Vietnamese normen en gewoonten. Onze plaatselijke L-F-manager, mrs. Hiep, adviseert ons hierbij voortreffelijk; dus b.v. géén korte broek en wel een net overhemd als we een school- of huisbezoek doen. Wij kunnen volledig vertrouwen op de adviezen van Hiep. Samen met haar hulp lukt het ons om te schikken naar de dikwijls erg on-westerse gedragsregels.

Buiten de paar weken in augustus-september dat wijzelf aanwezig zijn in Nha Trang/Dien Khanh, laten wij alles over aan manager Hiep. In de eerste week van iedere maand overhandigt zij (buiten de les) aan de L-F-leerlingen het schoolgeld. De leerlingen zetten een handtekening voor ontvangst. Hiep onderhoudt goede contacten met de leiding van de 7 scholen waar wij 62 van de in totaal 69 L-F-leerlingen ondersteunen. Zij lost voor ons problemen op en overlegt meerdere keren per week met ons via internet. Onze gezamenlijke inzet is "onze" leerlingen zoveel mogelijk een normaal en eigen leven te laten leiden. Wij westerlingen geven zelf nooit les of laten anderen vrijwilligerswerk doen voor ons schoolgeldproject. Volgens ons moet Unicef concluderen dat wij het goed doen.

De kwaliteit van het onderwijs in Vietnam is zeker niet altijd goed. Het gaat ongeveer net zoals in de tijd dat ik zelf op de lagere school zat, zo'n 50 jaar geleden; héél veel van buiten leren zonder mogelijkheid tot eigen inbreng of vrijheid; autoritaire onderwijzers voor onpraktisch grote klassen; onderwijs puur gericht op het behalen van hoge rapportcijfers.

"Onze" Hoang Hoa vroeg onlangs of ze eindelijk eens Engels kon spreken, in plaats van nog meer Engelse woorden te leren lezen en schrijven. Ik zei: "Vraag het eens aan manager Hiep". Dat deed zij, met het daarop volgende verzoek van Hiep aan ons fonds of zij zelf Engelse spraakles mocht gaan geven aan geïnteresseerde L-F-leerlingen? Hoe konden wij nu weigeren? Met het prachtige gevolg dat de uitzonderlijk goed Engelssprekende Vietnamese, mrs. Hiep, nu, vanaf half november 2014, Engelse conversatieles geeft aan Hoang Hoa en nog 13 andere enthousiaste L-F-hoogschool-leerlingen. Andere leerlingen vragen nu om ook naar deze bijzondere les te mogen komen; onze club met voorheen zielige medeleerlingen verandert steeds meer in een club waar je bij wilt horen!

Als wij in augustus 2015 weer teruggaan om "onze" kinderen te ontmoeten, kunnen we gegarandeerd met een flink deel van hen veel beter converseren. Aan Kim Phi en Tan Tai hebben we al de opdracht gegeven om voor ons in het Engels een liedje te zingen.

Zoals in 2011, zal ook komend jaar, augustus-september 2015, onze dochter Vincy met mij meereizen naar Nha Trang/ Dien Khanh. In de Nieuwsbrief 13 daarover meer.

Zoals we in onze 11^e nieuwsbrief vertelden moet het in het leven wel eens meezitten. Hier weer een voorbeeld. Onze laatste nieuwe (69^e) L-F-leerling Trong Hieu is afgelopen oktober opgenomen in ons maandelijkse schoolgeldfonds. Hieu (11 jaar) woonde toen alleen bij zijn zieke oma; zijn vader is overleden en zijn moeder heeft hem verlaten en heeft sindsdien niets meer van zich laten horen. Een paar weken later is Hieu's oma overleden. Wij maakten ons zorgen over "ons" kind; waar kan hij nu wonen? Het is voorlopig goed gekomen, want een tante (83) van zijn vader heeft Hieu in huis genomen. Dat ons fonds Hieu's schoolkosten en iets meer (350.000VND/14 euro per maand) vergoedt zal hoogstwaarschijnlijk veel hebben bijgedragen in haar beslissing. Hieu heeft zo toch een beetje geluk bij al zijn ellende. Ook dáár doen we het voor! Manager Hiep en mr. Tuan (directeur van de Nguyen Du-school) houden een oogje in het zeil. De "Utrecht-groep" neemt Hieu's school voor hun rekening.

61-1ND6. Huynh Trong Hieu

Financiële verantwoording

Op 10 december 2014 zit in de sponsorkas € xxxx (incl. vooruitbetaalde schoolgelden).
Schooljaar 2014-2015 totaal 69 financieel-ondersteunde L-F-leerlingen = 39 meisjes en 30 jongens.
52 leerlingen hebben een persoonlijke supporter. Nog 17 leerlingen zijn beschikbaar voor support.
Privé-kosten worden goed gescheiden gehouden van de Looking-Forwardgelden.
Alle sponsors kunnen volledige inzage krijgen in de L-F-boekhouding.

Bedankt voor het steunen van het Looking-Forward schoolgeldproject in Vietnam,
WIJ WENSEN U EEN GOED EN GEZOND 2015

Lidy en Johan Verschuren, E-mail: info@looking-forward.nl , Website: www.looking-forward.nl
IBAN: NL15RABO 01360.36.562, t.n.v. Johan Verschuren, inzake Vietnamese kinderen

UITNODIGING

Op 23 mei 2015 word ik (Johan) 60 jaar!

Na jaren stilte rond mijn verjaardag gaan we het deze keer uitbundig vieren!
Op 23 mei is het Pinksteren, dus het verjaardagfeest wordt een weekend later
gevierd, op **zondag 31 mei 2015, op de Vogelenzangweg 5, 5106 NH
Dongen Vaart**

Familie, vrienden, kennissen, maar vooral ook vrienden en sponsors van ons
Looking-Forward project zijn die dag vanaf 11.00 u. van harte welkom om met ons
een toast uit te brengen en te proeven van een origineel

VIETNAMEES BUFFET

Onze Vietnamees-Nederlands L-F-manager Hien zal diverse authentiek Vietnamese
gerechten/hapjes voor U bereiden! Kom ook een stukje Vietnam proeven!

Graag tot ziens op 31 mei